

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 28.11.2016
JOIN(2016) 54 final

2016/0366 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af partnerskabsaftalen om forbindelser og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og New Zealand på den anden side

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag vedrører indgåelsen af partnerskabsaftalen om forbindelser og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og New Zealand på den anden side ("aftalen").

Den 25. juni 2012 vedtog Rådet en afgørelse¹ om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at føre forhandlinger om en partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og New Zealand på den anden side. Forhandlingerne blev indledt i juli 2012 og blev afsluttet med succes den 30. juli 2014. Aftalen blev undertegnet den 5. oktober 2016. Indtil aftalen træder i kraft, vil visse dele af aftalen, således som EU og New Zealand i fællesskab aftaler, finde midlertidig anvendelse, jf. aftalens artikel 58.

EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene har været involveret i forhandlingerne. Under forhandlingerne er medlemsstaterne blevet konsulteret på møder i de relevante arbejdsgrupper i Rådet. Europa-Parlamentet er løbende blevet holdt orienteret under forhandlingerne.

Den højtstående repræsentant og Kommissionen vurderer, at de mål, Rådet har fastsat i sine forhandlingsdirektiver, er nået, og at aftaleudkastet kan forelægges til indgåelse. Dette fælles forslag vedrører det retlige instrument, hvorved aftalen indgås på EU's vegne.

Med aftalen vil der blive ydet et betydeligt bidrag til at forbedre partnerskabet mellem EU og New Zealand, et partnerskab, der bygger på fælles værdier og principper, herunder overholdelse af de demokratiske principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, retsstatsprincippet samt international fred og sikkerhed. Aftalen er baseret på respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper samt for international ret og principperne i FN's charter, som udgør grundlaget for samarbejdet mellem parterne.

2. RETSGRUNDLAG OG ANDRE RETLIGE ASPEKTER

2.1 Aftalens formål og indhold

Formålet med aftalen er "*at styrke partnerskabet mellem parterne og uddybe og udvide samarbejdet om spørgsmål af fælles interesse, der afspejler deres fælles værdier og principper, bl.a. via en intensivering af dialogen på højt niveau*" (aftalens artikel 1).

Aftalens indhold omfatter tre områder:

- Politisk samarbejde om udenrigspolitiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål af fælles interesse, herunder masseødelæggelsesvåben, håndvåben og lette våben, bekæmpelse af terrorisme, fremme af international fred og sikkerhed samt samarbejde i internationale fora. Aftalen indeholder bindende politiske bestemmelser, der er baseret på fælles værdier. Disse bestemmelser er i overensstemmelse med standardbestemmelserne i lignende aftaler, som EU har undertegnet.
- Samarbejde om økonomiske og handelsmæssige anliggender, herunder fremme af handels- og investeringsrelaterede strømme, og sektorspecifikke økonomiske og handelsmæssige spørgsmål såsom landbrug, sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender, tekniske handelshindringer, offentlige indkøb og intellektuel ejendomsret.

¹ Rådets afgørelse 10812/12 og afgørelse 10814/12 truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet.

– Sektorielt samarbejde, herunder inden for forskning og innovation, uddannelse og kultur, migration, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og it-kriminalitet samt retligt samarbejde.

2.2 Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse

Valget af retsgrundlag for indgåelse af aftalen skal foretages på grundlag af objektive faktorer, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol, som omfatter retsaktens formål og indhold.

Hvad angår en foranstaltning, der samtidig forfølger flere formål, eller som har flere led, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, har Domstolen fastslået, at når forskellige bestemmelser i traktaten således finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning undtagelsesvist vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag, medmindre de for hver enkelt retsgrundlag fastlagte procedurer er uforenelige med hinanden².

Aftalen forfølger en række mål og indeholder elementer på områderne den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, den fælles handelspolitik og udviklingssamarbejde. Disse aspekter af aftalen er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet.

I artikel 218, stk. 6, litra a), nr. iii, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsættes det, at aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med samarbejdsprocedurer, skal Rådet vedtage en afgørelse om indgåelse af aftalen, efter at Europa-Parlamentet har godkendt den. Derudover fastsættes det i artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF, at Rådet skal træffe afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt. Med aftalen indføres der ligeledes en institutionel ramme for tilrettelæggelsen af samarbejdsprocedurerne mellem EU og dets medlemsstater på den ene side og New Zealand på den anden side.

I lyset af ovenstående bør retsgrundlaget for forslaget til afgørelse derfor være artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 207 i TEUF og artikel 212, stk. 1, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF. Der kræves ingen supplerende bestemmelser som retsgrundlag³.

2.3. Behovet for forslaget til afgørelse

I henhold til artikel 216 i TEUF kan Unionen indgå en aftale med et eller flere tredjelande, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten er nødvendig for i forbindelse med Unionens politikker at nå et af de mål, der er fastlagt i traktaterne, eller er foreskrevet i en juridisk bindende EU-retsakt eller kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Traktaterne indeholder bestemmelser om indgåelsen af aftaler såsom aftalen, nemlig artikel 37 i TEU, artikel 207 i TEUF og artikel 212, stk. 1, i TEUF.

² (Parlamentet mod Rådet, C-490/10, ECLI:EU:C:2012:525, præmis 46).

³ (Kommissionen mod Rådet, C-377/12, ECLI:EU:C:2014:1903).

2.4. Andre retlige aspekter

I medfør af aftalen nedsættes der et blandet udvalg, der har til formål at overvåge udviklingen af de bilaterale forbindelser mellem parterne.

Aftalen indeholder også en suspensionsmekanisme. I tilfælde af en særlig alvorlig og væsentlig tilsidesættelse af de vigtige elementer i aftalen kan den suspenderes eller opsiges, og der kan i overensstemmelse med parternes rettigheder og forpligtelser i medfør af sådanne aftaler træffes andre hensigtsmæssige foranstaltninger, der påvirker andre aftaler.

Når aftalen træder i kraft, vil den skabe en sammenhængende, retligt bindende ramme for EU's forbindelser med New Zealand.

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af partnerskabsaftalen om forbindelser og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og New Zealand på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, og artikel 212, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til fælles forslag fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets afgørelse 2016/1970/EU blev partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og New Zealand på den anden side ("aftalen") undertegnet den 5. oktober 2016 og fandt midlertidig anvendelse i henhold til aftalens artikel 58, indtil den blev indgået på et senere tidspunkt.
- (2) Formålet med aftalen er at styrke samarbejdet på tværs af et bredt spektrum af politikområder, herunder menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben og bekæmpelse af terrorisme, samarbejde om økonomiske og handelsmæssige anliggender, sundhed, miljø, klimaforandringer, energi, uddannelse, kultur, arbejdsmarkedsforhold, katastroferisikostyring, fiskeri og maritime anliggender, transport, retligt samarbejde, bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, organiseret kriminalitet og korruption.
- (3) Aftalen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Partnerskabsaftalen om forbindelser og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og New Zealand på den anden side godkendes hermed på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik varetager formandskabet for det blandede udvalg, jf. aftalens artikel 53.

Afhængigt af emnet er Unionen henholdsvis Unionen og medlemsstaterne repræsenteret i det blandede udvalg.

Artikel 3

Formanden for Rådet udpeger den person, som på Unionens vegne er beføjet til at give den meddelelse, der er omhandlet i aftalens artikel 58, stk. 1, med henblik på at udtrykke Unionens samtykke til at blive bundet af aftalen.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand